

KWP w Krakowie

<https://malopolska.bip.policja.gov.pl/KK/misja/33578,PATRON-HONOROWY-KWP-W-KRAKOWIE.html>
2025-01-12, 19:53

PATRON HONOROWY KWP W KRAKOWIE

Podinspektor Ludwik Drożański

Podinspektor Ludwik Drożański całe swoje życie oddał służbie niepodległej Polsce i zapłacił za to najwyższą cenę. Warto przypomnieć znamienne słowa z *Kamieni na szaniec* Aleksandra Kamińskiego: *Życie jest tylko wtedy coś warte i tylko wtedy daje radość, jeśli jest służbą*. Urodził się 22.06.1890 r. w Brzostku w ówczesnym powiecie Pilzno w województwie krakowskim (dzisiejszy powiat dębicki w województwie podkarpackim).^[1] W latach 1912-1913 należał do Związku Strzeleckiego.^[2] W czasie I wojny światowej służył w wojsku austriackim jako szeregowy (22.06.1915-31.10.1918). Podinsp. Ludwik Drożański wstąpił w szeregi Policji Państwowej odrodzonej Rzeczypospolitej, aby uczestniczyć w tworzeniu od podstaw nowoczesnej formacji policyjnej. Od 1921 roku był Komendantem Powiatowym Policji Państwowej w Jaśle. W latach 1923-1928 sprawował funkcję Komendanta Powiatowego Policji Państwowej w Tarnowie, a następnie w latach 1935-1936 Zastępcy Komendanta Policji Państwowej Miasta Stołecznego Warszawy oraz w latach 1936-1939 Komendanta Policji Państwowej Miasta Krakowa.^[3] Został odznaczony Krzyżem Odrodzenia Polski, Medalem Niepodległości oraz Brązowym Medalem Za długoletnią Służbę.^[4]

Lata wojenne

We wrześniu 1939 r., gdy wojska niemieckie zbliżały się do Krakowa, razem z innymi policjantami udał się na tereny południowo-wschodnich województw II RP. We Lwowie dołączył do kierownictwa Policji Państwowej, które zmierzało w kierunku granicy polsko-rumuńskiej. W Rumunii został internowany w miejscowości Pitesti.[5]

Drożański powrócił do Krakowa na przełomie 1941/42 r., po najeździe Niemiec na ZSRR. W tym czasie jego żona (chorowała na przepuklinę) przebywała w KL Ravensbruck, a syn Jan zginął w KL Auschwitz (zostali aresztowani za ukrywanie w mieszkaniu członka podziemia). Drożański mieszkał z córką przy ul. Siemiradzkiego 9 w pobliżu klasztoru karmelitanek bosych na ul. Łobzowskiej.[6]

W granatowej policji

Podczas okupacji niemieckiej, pod groźbą kary śmierci, wszyscy policjanci, którzy służyli w przedwojennej Policji Państwowej musieli zgłosić się do pracy do nowej formacji: Policji Polskiej Generalnego Gubernatorstwa. Była to tzw. policja granatowa, która pełniła funkcję jednostki pomocniczej policji niemieckiej. Do pracy w niej zgłosił się więc i Drożański. Jednocześnie dołączył do konspiracji policjantów granatowych, którzy działali na rzecz polskiego podziemia, AK. W Krakowie razem z płk. Romanem Sztabą, który stał na czele konspiracyjnej policji i mjr. Franciszkiem Erhardem, komendantem Policji Polskiej miasta Krakowa, organizował tutejszą działalność podziemną. Większość przedwojennego kierownictwa Policji była od początku zaangażowana w działania podziemia. Drożański pełnił funkcję zastępcy komendanta policji granatowej miasta Krakowa. Aktywnie działał na rzecz polskiego ruchu oporu, m.in. kierował policjantów na teren getta krakowskiego, aby pomagali ludności żydowskiej oraz dostarczali informacji o łapaniach, egzekucjach i ruchach wojsk niemieckich.[7]

W 1941 roku podinsp. Drożański poprosił na rozmowę kilku starszych policjantów: *„W getcie dzieją się świńskie rzeczy. Przyjęci nowi policjanci są za gorliwi i Żydzi cierpią głód i niedostatek. Wy tam pójdziecie i bądźcie ludźmi wyrozumiałymi jak dotychczas”*. [8] Ich pomoc polegała na szmuglowaniu jedzenia, lekarstw i przedmiotów żydowskiego kultu religijnego (pod węglem) do getta przez strzeżone przez nich bramy, załatwianiu aryjskich papierów oraz organizowaniu ucieczek. Groziła za to im i ich rodzinom kara śmierci. Drożański zdobywał również informacje wywiadowcze i przekazywał je AK oraz pomagał miejscowej ludności cywilnej: dostarczał fałszywe dokumenty dla Polaków (w tym aryjskie papiery krakowskim Żydom).[9]

Granatowi w krakowskim getcie

Getto w Krakowie utworzyli Niemcy w 1941 r. na Podgórzu i było to jedno z pięciu największych gett na terenie Generalnego Gubernatorstwa. Przed II wojną światową w Krakowie mieszkało 60–80 tys. Żydów. Dzielnicę otoczono drutem kolczastym, a następnie wysokim murem o półkolistych zwieńczeniach przypominających żydowskie nagrobki, macewy. Bramy do getta pilnowała żandarmeria niemiecka i policja granatowa. Mieszkańcom od początku dokuczało ogromne przeludnienie. W jednym miejscu stłoczono około 17 tys. ludzi. Wśród przebywających tu wówczas dzieci był Roman Polański (po ucieczce przeżył dzięki pomocy Polaków, u których się ukrywał).[\[10\]](#)

Aresztowanie i zabójstwo

Na przełomie 1943 i 1944 roku władze niemieckie aresztowały w Krakowie około 40 funkcjonariuszy policji granatowej. Stało się to prawdopodobnie na skutek donosu jednego z ich kolegów z pracy oraz działań wywiadu niemieckiego. Pod uwagę bierze się również zachowaną w dokumentach informację, że aresztowanie miało związek z odmową wyjazdu do służby w oddziałach przyfrontowych w Bułgarii. Policjantów oskarżono o zdradę wojskową. Wśród nich był Ludwik Drożański (aresztowany 21.03.1944 r.). Aresztowani byli więzieni i torturowani na Montelupich.[\[11\]](#) Świadkowie, którzy widzieli ich jak są wywożeni na egzekucję opowiadali, że mieli zalane usta gipsem, aby nie krzyczeli z bólu po torturach. Drożański był w tak ciężkim stanie, że nie był w stanie dojść o własnych siłach na miejsce egzekucji. Policjanci zostali rozstrzelani na krakowskich Krzemionkach (Płaszów).[\[12\]](#) Miejsce ich pochówku pozostaje nieznane.[\[13\]](#) W aktach Sądu Grodzkiego w Krakowie podano datę śmierci Drożańskiego: 31.07.1944 r.[\[14\]](#)

Bibliografia:

1. Akta Archiwum Akt Nowych, zespół archiwalny nr 349 Komenda Główna Policji Państwowej w Warszawie – sygn.: 829; 833; 834; 837; 839; 844; 850; 855; 1543; 1628; 1649; 1651,
2. Akta Instytutu Pamięci Narodowej – Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Krakowie, akta śledztwa OKŚZpNPwK – sygn. S 33/08/Zn: sygn.: IPN Kr 1/951; IPN Kr 1/1336,
3. F. Banaś *Moje wspomnienia*, Wydawnictwo Instytutu Pamięci Narodowej, Rzeszów 2009,
4. *Getto krakowskie*, w: https://pl.wikipedia.org/wiki/Getto_krakowskie,
5. *Komendant Ludwik Drożański – we wrogiej służbie dla dobra Ojczyzny*, w: <http://skibamariusz.pl/?p=4710>,
6. *Policjanci w służbie historii*, w: <https://policjanciwhistorii.ipn.gov.pl/pol/form/r54451300037545,Oliwia-Twarog.html>,
7. S. Dąbrowa-Kostka *W okupowanym Krakowie*, Wydawnictwo Ministerstwa Obrony Narodowej, Warszawa 1972.

[1] Akta Instytutu Pamięci Narodowej – Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Krakowie, akta śledztwa OKŚZpNPwK – sygn. S 33/08/Zn: sygn.: IPN Kr 1/951; IPN Kr 1/1336

[2] Akta Archiwum Akt Nowych, zespół archiwalny nr 349 *Komenda Główna Policji Państwowej w Warszawie* – sygn.: 829; 833; 834; 837; 839; 844; 850; 855; 1543; 1628; 1649; 1651

[3] Akta Instytutu Pamięci Narodowej – Oddziałowej Komisji ...

[4] Akta Archiwum Akt Nowych, zespół archiwalny ...

[5] Akta Instytutu Pamięci Narodowej – Oddziałowej Komisji ...

[6] Tamże

[7] S. Dąbrowa-Kostka *W okupowanym Krakowie*, Wydawnictwo Ministerstwa Obrony Narodowej, Warszawa 1972

[8] F. Banaś, *Moje wspomnienia*, Wydawnictwo Instytutu Pamięci Narodowej, Rzeszów 2009

[9] S. Dąbrowa-Kostka *W okupowanym ...*

[10] *Getto krakowskie*, w: https://pl.wikipedia.org/wiki/Getto_krakowskie

[11] Akta Instytutu Pamięci Narodowej - Oddziałowej Komisji ...

[12] *Policjanci w służbie historii*, w:

<https://policjanciwhistorii.ipn.gov.pl/pol/form/r54451300037545,Oliwia-Twarog.html>

[13] *Komendant Ludwik Drożański - we wrogiej służbie dla dobra Ojczyzny*, w:

<http://skibamariusz.pl/?p=4710>

[14] Akta Instytutu Pamięci Narodowej - Oddziałowej Komisji ...

Pliki do pobrania

[Ludwik Drożański patronem KWP w Krakowie - wersja rozszerzona życiorysu](#)

Data publikacji 12.08.2020 12:29

(pdf 955.9 KB)

Metryczka

Data publikacji : 27.03.2020
Data modyfikacji : 21.09.2021

Podmiot udostępniający informację:
KWP w Krakowie

 [Rejestr zmian](#)

Osoba wytwarzająca/odpowiadająca za informację:
Artur Bartkowiak Wydział Prezydialny KWP w
Krakowie

Osoba udostępniająca informację:
Artur Bartkowiak

Osoba modyfikująca informację:
Artur Bartkowiak